

vise en Vej, ad hvilken man kan gøre baade Arbejdere og Arbejdsgivere forstaaeligt, at de gensidige Tilbud foreligge paa saadant Grundlag og paa saadanne Betingelser, at begge Parter se deres Regning og Fordel ved at gaa ind paa dem.

Hvis man ser paa de forskellige Besvarelser, der foreligge fra de 14 forskellige Korporationer, som have haft Lejlighed til at udtale sig om Lovforslaget, ser man, at Det kgl. danske Landhusholdnings-selskab har udtalt sig ret velvilligt og i øvrigt henviser til, at det netop i en Betænkning, som Selskabet afgav om Landarbejderspørgsmaalet i Efteraaret 1909, har udtalt sig for en Arbejdsanvisning omtrent som den, der foreslaas i det foreliggende Lovforslag. — Den næste Korporation, der har udtalt sig, er De samvirkende danske Landboforeninger, og Pointen i deres Svar gaar ud paa, at de ikke kunne anbefale en saa kostbar Foranstaltning og i alt Fald ere imod Bestemmelsen i § 5 om, at Ministeriet kan oprette Arbejdsanvisningskontorer paa de Steder, hvor man ikke selv fra anden Side har taget Initiativet til Oprettelse af saadanne Arbejdsanvisningskontorer. — De samvirkende danske Husmandsforeninger mene, at Bestyrelsen for disse Arbejdsanvisningskontorer burde ikke alene sammensættes saa neutralt, som det foreslaas i Lovforslaget, men at ogsaa Landbo- og Husmandsorganisationerne burde have Indflydelse paa det Spørgsmaal; og de komme saa ind paa at berøre et Spørgsmaal, som ogsaa er ganske interessant og betydningsfuldt i denne Forbindelse, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt disse Arbejdsanvisningskontorer skulle fortsætte Virksomheden ganske uafhængigt af indtraadte Arbejdsstandsninger. Der ere vi for Resten ogsaa ved et af de Punkter, som ganske sikkert ville give Anledning til Drøftelse under de fortsatte Overvejelser af det foreliggende Lovforslag.

Grosserer-Societetets Komité paaskønner Tanken i Lovforslaget, men tvivler for øvrigt om, at der kan naas et nogenlunde godt Resultat, og denne Korporation mener tillige, at Arbejdsanvisningen ikke burde være fremmet ved kommunal Foranstaltning, men at den derimod burde ledes af Staten. — Provinshandelsforeningens Fællesudvalg stiller sig ogsaa tvivlende overfor Nyttens af Lovforslaget og mener i alt Fald ikke, at Nyttens vil staa i passende Forhold til Bekostningen. — Fællesrepræsentationen for dansk Skibsfart gør opmærksom paa, at saadanne Arbejdsanvisningskontorer ikke egne sig for denne Virksomhed og hen-

viser saa til, at Søløven og for Resten vist ogsaa andre Lovbestemmelser have autoriseret Forhyringskontorer og Forhyringsagenter, der ere i Stand til paa nogenlunde rimelig Maade at tilfredsstille Trangen til Arbejdsanvisning paa dette Omraade. — Arbejdsløshedsnævnet giver en lang historisk Redegørelse over forskellige Forhold vedrørende dette Spørgsmaal og mener, at Anvisningen bør være neutral. I Bilagene er der aftrykt en lang Skrivelse, som Arbejdsløshedsnævnet har stilet til Arbejdsgeberne.

Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening mener, at saadanne Arbejdsanvisningskontorer maa være uberørte af faglig Strid, at det maa være en Statsinstitution, at der vil blive alt for mange af de kommunale; den henviser til Bekostningen ved det nuværende københavnske kommunale Arbejdsanvisningskontor, der til næste Aar er budgetteret til 41,000 Kr., og nævner endvidere, at Arbejdsløsheds-kassernes Anvisningskontor har en aarlig Administrationsudgift paa 60,000 Kr. — Bestyrelsen for Den danske Købstadforening, der for øvrigt ikke er ganske enig, billiger Tanken, men ønsker Loven mere fyldig, mener, at Staten bør afholde Halvdelen af Udgifterne og ikke som efter Lovforslaget blot en Trediedel, og mener i øvrigt, at Staten bør paatage sig hele Rejsseudgiften for en arbejdsøgende, hvem der bliver anvist Arbejde paa en Plads, der ligger langt borte fra hans Opholdssted. Det vil vist ikke være særlig vanskeligt at begrunde en saadan Fordring, da man vistnok kan gaa ud fra, at mange af de arbejdsøgende ikke ville være i Besiddelse af de nødvendige Midler til at foretage en længere Rejse, selv om de ogsaa kun skulle udrede Halvdelen af Udgifterne. To Medlemmer af Købstadforeningens Bestyrelse ønske en sagkyndig Ledelse og ønske, at Kontorerne maa virke uafhængigt af Arbejdsstandsninger.

De samvirkende Fagforbund i Danmark ere tilfredse med Tanken i Lovforslaget, men mene, at den faglige Arbejdsanvisning bør ske ved Arbejdsløsheds-kassernes Anvisningskontor, og man berører atter Spørgsmaalet om, hvorvidt Arbejdsanvisningskontorer maa virke under Arbejdsstandsning, og hælder til den Opfattelse, at de ikke maa anvise Arbejde i de Fag, hvori der i Øjeblikket af en eller anden Grund er Arbejdsstandsning. — De samvirkende Sogneraadforeninger mene ikke, at saadanne Arbejdsanvisningskontorer ere nødvendige, og henviser til, hvad